

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

116. An vir, consentiente vxore, possit ad Sacerdotium promoueri, si ipsa Religionem non ingrediatur, etiamsi sit iuuenis, dummodo vogueat castitatem? Et notatur semper esse necessariam professionem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

nium, quia solum impedit posse votum, eiusque obligatio ad castitatem, qua tamen nulla est. Quam sententiam putat esse omnium Doctorum, quos pro nostra sententia refert, atque in termino id expressè concedunt Henriquez lib. 10. de sacra. Ordin. cap. 24. num. 3. Infertur secundò, non teneri prædictum ad recitandum Officium Canonicum; et enim onus adiunctum Ordini sponte assumptum. Ita Nauarri in summa Latina, cap. 22. num. 5. Vinaldus, & Sà apud Sanchez *supra*. Addit alter Sanchez cum Nauarro lib. 1. consiliorum, de iis que vi. cons. 3. num. 4. in priori editione; in posteriori vero, cons. 5. num. 4. adhuc non teneri contineat ordinatum per metum, etiam si metus non sit cadens in constantem virum; dummodo talis sit, ut pte timore illo initiatus fuerit, quo secluso non fuisset initiandus; id quod multi non improbari sentiunt de Matrimonio simili metu initio, quod dicunt esse in foro conscientiae nullum; & probabile putat Sanchez lib. 4. dis. 17. num. 3. & 4. quamvis probabilis puer oppositum.

Sup. hoc inf.
in tr. 6. Ref.
141. § Nota-
dum est.

Quæ doctrina mihi placet, eamque sequuntur plurimi Auctores, quos refert idem Sanchez libro 7. disputat. illa 29. numer. 5. & 8. Et hec omnia docet Dicalillus loco citato, qui etiam postea subdit, quod quicunque metu initiatu, quantumvis graui, si postea ratificer viro, aut facto, semel vters Ordine accepto sine illa coactione, non erit iam in posterum sibi in integrum resilire; sed continentia subiacebit, sicut exteri sponte ordinati. Nam enim per illam liberam gratificationem, virualiter elegit in eo Ordine permanere, perinde acque professo tacita induxit faciendo propria opera proforum. cap. *Vidua*, de Regularibus. Ita Sanchez num. 9. cum Ostiensi, & aliis, quos refert. Hoc autem intelligendum est, si sciens, & prudens exercet: fecus vero, si per errorem, quo quis se ad Ordinis observationem existinet adstrictum; tunc enim non conferat ratificare, nunquam enim est ratificatio actus nullius, dum ignoratur actum fuisse nullum, iuxta doctrinam eiusdem Sanchez lib. 1. disputat. 16. num. 7. & in nostro casu docent Nauarri lib. 1. consiliorum, titulo, de iis que vi, in priori editione, consil. 2. num. 8. & in posteriori. consil. 4. Vega in summa capite 57. casu 6.

RESOL. CXV.

An Ordo per vim, & metum suscepimus impedit, & dividat matrimonium?

Et an sic ordinatus teneatur ad seruandam castitatem, vel possit validè contrahere? Ex pa. 3. tr. 4. Ref. 192. alias 193.

S. I. **N**egatiuam sententiam communiter docent tom. 2. lib. 7. dis. 29. Azotius tom. 1. lib. 13. cap. vlt. q. 8. & Rebellius part. 2. lib. 1. q. 5. Et indeo asserunt, sic ordinatum ad seruandam continentiam non teneri, & posse validè matrimonium contrahere, quia votum ex metu graui factum nullum est ipso iure, ex ea. per latam. cap. cùm dilectus, de iis que vi, &c.

2. Non reticcam tamen affirmatiuum sententiam novissimè docere Basilius Pontius de matrim. lib. 7. cap. 29. n. 3. vbi sic asserit: Ego, qui multitudinem Doctorum parum curio, cùm sciā multis sine ullo examine, allorum dictis adhædere, sed tantum fundamenta, atque rationes considero, longè probabilius iudico, si rationum attendamus merita, votum continentia valere in eo, qui ordinatur ex metu graui, & inhabilem esse ad matrimonium, esse dignum

*Sup. his dua-
bus difficult-
magis, latè
in Rel. pra-
terita, §. vlt.
à princip. led
lege cā per
rotam, & nō
pigebit, & in
tom. 1. tr. 7.
ref. 74. §. vlt.*

ramen, ut cum eo facilè dispenseatur. Ita ille, qd multas rationes solidè, & acute, ut tempore soler, adducit, & responder ad Canones pro contraria sententia adductos, quam quidem his non obstantibus probabilem etiam esse existimo, & illam cum Sanchez tenent nouissime Villalobos in summa, tom. 2. n. 1. cum duodecim Doctoribus, quos citat, & sequitur Barbosa in collect. tom. 1. lib. 3. it. 4. 6. 7. 8. 9. 10.

RESOL. CXVI.

An vir, consentiente uxore possit ad Sacerdotium promoueri, si ipsa Religionem non ingrediatur, et iuuenis, dummodo voleat castitatem?

Et notatur semper esse necessariam professionem viri in Religione, siue sit senex, siue iuuenis, ut possit ad Episcopatum promoueri.

Et quid si ad Cardinalatum vir promouatur, ut p. tr. 4. & Mise. Ref. 129.

S. I. **N**egatiuam sententiam docet Sotius, dicitur 37. q. 1. art. 2. post 2. conclus. Contra de eis sacrament. dis. 35. dub. 6. n. 32. & Sanchez de matrim. lib. 7. dis. 29. n. 6. vbi sic ait: Si viror. et leuit. non suspecta de incontinentia, sufficiunt votum continentiae ipsius in saeculo; scus si iuuenis, tunc tamen consideratur ingreditus ipsius in Religionem. Ita ille, & alijs penes ipsum, quod probatur in cap. Episcop. dis. 77. vbi sic habetur: Sane si conjugatus, unius, conseruent ordinari, etiam virorum voluntas ita requirenda est, ut sequestrato manusculo biculic. Religione promissa postea quam patet converuerint, ordinantur. Probatur etiam ex periculo incontinentiae, quod viri iuuenis manens in saeculo, aut etiam viisque incurrit, cum vir iam ordinatus, ex antiqua cum ea consuetudine fuisse possit infligisti, ut iterum coniuge vireretur, si in saeculo permanentes haberent liberum ad se mutuò accedam.

2. His tamen non obstantibus, contraria sententia tenet nouissime Gaspar Hortado tral. de matrim. dis. 11. difficult. 9. num. 29. vbi sic ait: Ut vir possit ad sacros Ordines promoueri sufficit, ut contra Sanchez docent Nauarri, & Sà, ut vir re castitate in saeculo voleant absoluatur à debito thori, & cohabitationis, quia in cap. coniug. de conuers. coniugat. id tantum requiriatur: quod videtur in canone Episcop. dis. 77. dicatur requiri pro missione Relig. onis, non obstat, quia postquam quod id Canon est Concilij Agathensis, quod non fuit generale, nomine Religionis non incongrue intelligitur castitas, ut exponit glossa Ia. Hortado, & ante illum Basilium Pontius de matrim. lib. 7. cap. 25. num. 7. vbi sic aferit: Denique diximus reque antiquo iure, negue noviori requisitione sufficit, ut virorum eorum qui ad alios sacros Ordines praeter Episcopatum promouebantur, Religionem proficerent, sed tantum, ut continentiam in saeculo voleant, siue in senili, siue in iuuenili aetate effici constituta. Ita ille, qui explanat omnes textus tangentes presentem materiam, & hanc opinionem esse probabilem, facetur ipsiusmet Sanchez loco citato, num. 2. & ita ego etiam sentio stando in puncto iuri.

3. Nota etiam, contra Sotium in 4. dis. 17. quiescit. 1. semper esse necessariam professionem viri. Ita tral. de matrim. dis. 11. difficult. 9. num. 29. vbi sic ait: Possit vir ad Episcopatum promoueri, & ita ita, ut continentiam esse docet Pontius vbi supra, num. 6. in cap. de conuers. coniugat. Vnde inferitur viro efficio ratio-

De Sacram. Ordinis. Ref. CXVII.&c. 331

gioioso, vxore verula manente in seculo cum castitate voto, si vir ad Episcopatum promouendus esset, necessarium fore, ut vxor illa Religionem ingrediatur ut obseruat Ancharanus in d. cap. sene, in fine. Et tandem nota contra Maiolum lib. 1. de irregular. cap. 34. num. 2. quod vi possit maritus ad Cardinalatum promoueri, non desideratur semper vxoris ingressus ad Religionem; sed non amplius desiderari puto quam ad Ordines a viro assumendos. Ita Sanchez ubi sup. disp. 4.1. num. 4.

RESOL. CXVII.

An Clerici sacris Ordinibus iniciari peccent mortaliter, si non deferant habitum clericalem, & coronam in capite?
Et quid, si cum enfe, vel aliis similibus supradicti Clerici Sacris iniciati incendant? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 182. alias 183.

S. 1. Ad istam difficultatem respondeo cum Villalobos in summa, tom. 1. tract. 11. disp. 16. n. 5. vbi sic afferat [Dize Syluestro ver. Clericus, §. 2. que] el Clerigo peccat mortalmente si no trae habito clerical, y la corona abierta, mas Cayetano in sum. ver. Clerici peccata, dice, que en esto solo le ay auiendo temeridad, & contumacia, o menoscipio, cuya sentencia me parece muy probable, y se puede seguir, porque es mas manfa, quando truxesse algun señal, en que se echarse de ver que es clero, mas si no truxesse ningun señal de fuerte que no se echarse de ver que era clero, como si truxesse espada, y otras cosas semejantes, no se efigiaria de pecado mortal, si no es que fuese por breve tiempo, o por alguna iusta causa.] Ita ille, & ego; licet contrarium probabilitate aduersus Caetanum doceat etiam Ledesma in summa tom. 1. de Sacram. Ordinis, cap. 11. tract. 2. per totam.

RESOL. CXVIII.

An Diaconus, & Subdiaconus peccent mortaliter frequentanter Epistolam, & Euangelium in peccato mortali?
Et quid, si longo tempore tales actus exerceant in peccato mortali?
Et obiter notatur Diaconum ministrantem Eucharistiam in peccato mortali, non peccare mortaliter.
Idem est de Sacerdote? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 194. alias 195.

S. 1. Affirmatiuè responder Filliucius tom. 1. tract. 1. cap. 6. num. 87. & à fortiori docebunt etiam hanc sententiam Doctores, afferentes absoluè tales peccare mortaliter, ut inter neotericos docent nouissime Cabrera de Sacram. quæst. 64. art. 6. disp. 1. §. 6. num. 48. & Sylvius in 3. part. quæst. 64. art. 6. disp. 1. §. 6. num. 55. vbi sit, non esse mortale, exercere functiones minorum ordinum in peccato mortali, quia, ut supra dictum est, non est certum, imò oportunitate multum probabile, minoris ordines non esse vera Sacraenta, arque adeò illorum ministros non esse ad huiusmodi functiones consecratos, vel saltem est valde probabile, eos non esse consecratos per gratiam, ac characterem sacramentalem, ac proinde ex sanctitatis defectu in ministerio colligi non potest mortale peccatum. Secundò, licet Ordines minores sunt Sacraenta, eorum tamen officia non sunt perfecta in genere facti mystérii, & ex consequenti propter levitatem materia non erit culpa mortalis. Ceteras rationes vide apud dictum Cabreram.

2. Sed ego contraria sententia tanquam probabiliori adhereo, quam docent Villalobos in sum. tom. 1. tract. 4. difficult. 10. num. 7. Fernandez de He-

redia disp. de Sacram. in genere, part. 10. dub. 3. num. 4; Vasquez in 3. part. tom. 3. disp. 13. cap. 4. Sotus in 4. disp. 24. quæst. 1. Valencia 10.4. disp. 9. quæst. 1. punct. 4. ad 4. Coninch. de Sacram. quæst. 64. art. 6. dub. 1. n. 38. Suarez in 3. part. tom. 3. disp. 16. sed. 4. & alij. Et ratio est, quia talis actio non est dispensatio meritorum Christi, ut sunt Sacraenta, aut opus in se tam sanctum, ut adgit tam gravis obligatio exercendi illud in gratia.

3. Et ita hanc sententiam ego veram etiam existimo contra Filiucium ubi supra, licet longo tempore tales actus exerceantur cum peccato mortali, quia sibi vellet peccate venialiter, non efficit peccatum mortale; & hi actus sunt planè separati inter se, nec relinquent effectum post se, ratione cuius prior coalescat cum posteriori. Nec valet assertere, si prius talia facere in peccato mortali, includere implicitum contemptum, nam hoc non est verum, quia non est illa ratio, qua iudicetur in eo actu frequentato magis includi virtutalem contemptum, quam in frequentatione mendacij iocosi, aut negligenter in repellenda distractio inter orandum. Haec omnia Coninch. vnde, ut diximus, non est audiendus Filiiucius.

4. Notandum est etiam hic obiter contra Layman in Theol. mor. lib. 5. tract. 1. cap. 5. num. 8. & alios, Diaconum ministrantem Eucharistiam in peccato mortali non peccare mortaliter. Et ita docet inter alios Io. de la Cruz in direct. confitent. part. 1. de Sacram. in genere, quæst. 4. dub. 3. concil. 1. quod etiam de Sacerdotibus nos intratatu de celebrazione Missarum, satis probabiliter docuimus.

RESOL. CXIX.

An Acolybi, qui solemniter cereos ferunt in peccato mortali, peccent mortaliter?
Et cur sim doceatur hoc etiam locum habere in eo, qui capitulum, & collectam pronunciat in choro, qui id facit tanquam Presbyter?

Et an minores Ordines sunt vera Sacraenta? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 195. alias 196.

S. 1. Affirmatiuè responder Philippus Faber de Sacram. Ordinis, in 4. sent. disp. 24. quæst. 1. cap. 3. num. 80. qui citat Angelum, & Sylvestrum. Idem docet Nauar. in manusali, cap. 27. num. 163. & de Horis canonici, cap. 7. num. 41. qui etiam hoc docet locum habere in eo, qui capitulum, & collectam pronunciat in choro, qui id faciat tanquam presbyter.

2. Sed bonus, & doctus senex nimis scrupulosè loquitur. Ideo contraria sententiam veram esse existimo, quam docet Cabrera de Sacram. in 3. part. quæst. 64. art. 6. disp. 1. §. 6. num. 55. vbi sit, non esse mortale, exercere functiones minorum ordinum in peccato mortali, quia, ut supra dictum est, non est certum, imò oportunitate multum probabile, minoris ordines non esse vera Sacraenta, arque adeò illorum ministros non esse ad huiusmodi functiones consecratos, vel saltem est valde probabile, eos non esse consecratos per gratiam, ac characterem sacramentalem, ac proinde ex sanctitatis defectu in ministerio colligi non potest mortale peccatum. Secundò, licet Ordines minores sunt Sacraenta, eorum tamen officia non sunt perfecta in genere facti mystérii, & ex consequenti propter levitatem materia non erit culpa mortalis. Ceteras rationes vide apud dictum Cabreram.

Sup. hoc in tom. 3. tr. 1. Ref. 8. prope finem.

In Ref. 17. quia hic est soprain. 11. 2. Ref. 15. & id multis aliis eius not.

Supra non talis sententia. Sed infra id Ref. que invenitur in 10. 4. tr. 3. ref. 8. §. penult. magis latè ibi in tr. 1. Ref. 65. §. 2. à lin. 10. & 10. & in aliis eius not.

Ec * RESOL.